

Solidaritet og samhold

Av og til forundrer det meg at vi som tannleger ikke i større grad klarer å markere oss som en samkjørt gruppe når det blåser rundt vårt fag og våre kolleger. Vi er ikke gode til å ta vare på kolleger som trenger det.

FBI-saken fra 2011 viser dette med all tydelighet. Den da sittende presidentens opptreden på TV var så stusselig at det er til å gremmes over. Den var så åpenbart dårlig at det til og med innad i standen er bred enighet om dette.

Vi opplevde at flere kolleger ble satt i et svært uheldig lys i TV programmet. Foreningens støtte har knapt vært synlig. En av disse tannlegene har forfulgt saken videre ved hjelp av advokat, og har fått store advokatutgifter i kjølvannet av en unødvendig sak som en kollega, professor Rykke, i stor grad gav saken det omfang den fikk på feilaktig grunnlag. Etisk råd har gitt Rykke en velfortjent reprimande og etisk råd har virkelig definert sakens kjerne. Til tross for «undersøkelsens» mange veldokumenterte svake sider er støtten, spesielt fra den aktuelle tannleges lokalforening noe lunken.

Rett skal være rett. NTF innrømmer å ha feilet i den aktuelle saken hva angår mediestrategi. Angivelig jobbes det intenst i NTF med å forbedre denne. Det er bare å håpe at neste gang vi som stand, eller som enkeltmedlemmer, har bruk for denne, så er den operativ og offensiv slik at medlemmene virkelig ser at NTF er der for dem.

Hva angår økonomisk støtte så har Lokalforeningen Oslo Tannlegeforening ikke sett seg i stand til å støtte medlemmet. Det er både forstemmende og skremmende. Man har hatt avstemning på saken og flertallet i OTF ønsker ikke å bruke penger på dette. Om enn noe forslitt, men likevel høyst aktuell: «Du skal ikke tåle så inderlig vel den urett som ikke rammer deg selv». Hvor er omtanken for kollegaen, hvor er soli-

dariteten og hvor er samholdet? I OTF totalt fraværende. Dere burde revurdere, og dersom dere ikke kommer på bedre tanker, burde dere skamme dere.

Praksiseierforeningens rettshjelpsfond har i skrivende stund bidratt med kr 28 000 til den aktuelle tannlegen, NTF sentralt har bidratt med cirka 20 000 og resten må tannlegen ta av egne midler. FBI-saken ble en prinsipp sak som egentlig kunne rammet hver og en av oss. Derfor blir det kollektive ansvaret desto større overfor dem som ble rammet.

Hvorfor er det blitt slik? Gjennom mine 28 år som medlem av Tannlegeforeningen har jeg ofte lurt på det.

For det første har man medlemmene selv: De fleste norske tannleger lever en beskyttet tilværelse og har det i det store og hele svært bra. Det betyr at engasjementet og gløden ofte forsvinner og spesielt i saker som ikke angår dem selv. Da er det lett å være laid back og vente på at andre ordner opp, eller ikke, slik man er vant til.

Til og med NTF som skal være vår fagforening er svært usynlig i de fleste saker som handler om tannleger og tannhelsepolitikk. Det hører snarere med til unntaket enn regelen at NTF er på banen i viktige saker for tannlegestanden. Fagforeninger er til for medlemmene og medlemmenes beste. Dette synes ikke å gjelde for NTF. Man påstår at man jobber i kulissene. Men hvem fronter våre interesser i det offentlige ordskipet? Ingen etter min mening. Vi har en fagforening som sitter stille i båten uansett vær og vind. Dette er neppe en offisiell forankret politikk, men slik har det alltid vært og da er det behagelig å ha det slik også i fortsettelsen. Det er på alle måter behagelig ikke å ha lyskasterne rettet mot seg.

Vi har mye å lære av andre, man trenger ikke gå lenger enn til Legeforeningen før man finner et betydelig større engasjement utad når det blåser.

Politiets fellesorganisasjon likeså, uansett hvor galt det kan se ut når en sak brettes ut, er lederen der alltid for sine medlemmer. Det kan foreningen og dens medlemmer være stolte av.

Medieoppslag glemmes som oftest fort. Det gjør ikke saken enklere for den aktuelle kollega, snarere tvert i mot. Man burde kunne forlange at hele ens egen interesseorganisasjon står bak en når man på fullstendig feil og meningsløst grunnlag får medias og opinionens søkelys rettet mot seg.

Der er sikkert mange gode forklaringer og unnskyldninger på hvorfor det ble som det ble, men når lyskasterne i studio er slått av er det i alle fall på tide å brette opp ermene og bidra med noe til foreningens og medlemmenes beste. Presidenten i NTF har i Tidende nr. 6 2012 redegjort for de endringer NTF ønsker å gjennomføre. Disse er helt på linje med det som etterlyses i mitt innlegg. Det eneste man nå må sørge for er at det oppleves synlige forandringer i kjølvannet av NTFs nye strategi.

Fine ord har vi alltid hørt. Fra nå av er det kun handling som teller.

Tenk på hva du selv forventer av fellesskapet tannlegene/NTF den dagen du selv står i gapestokken.

Slik vi har hatt det til nå, kan det ikke fortsette.

Edgar Hundsnes